

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXXV. Iudica Domine nocentes me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Liberat ipse animas Dominus de morte suorum,
Quiq; illi fident, hos mala nulla prement.

PSALMVS XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

ARGVMENTVM.

Est precatio contra eos, qui præter meri-
tum, bonos oderunt & calumniantur, & ta-
men simulant pacem & amicitiam. Huius-
modi homines in aulis plerunq; sunt.

Quàm fidei noceat uesana calumnia uerbo,
Carminè in hoc, uatis iusta querela, monet.
Regnet ut hæc regum sæuisima pestis in aulis
Saulis ab exemplo condidit ista tibi.

Psalmus Dauid.

Propositio pre-
catiōis, quam
affectus tam co-
piosam facit.

AD te confugio, tua numina pronus adoro
Summe parens, animi suscipe uota mei.

Obruor ærumnis, euertor fraude malorum,

Auxilium misero ni tua dextra ferat.

Quare age conantes me perdere crimine cassum,

Perde suis technis, & nocuisse ueta.

Corripi tela manu, scutum cape, tollere in ensam,

Vt manus hostilis te feriente cadat.

Condita uictrici deprome hastilia dextra,

Hostibus ut possis obuius ire meis.

Dic animæ pater auxilij præsentis egenti,

Certa salus ex me debet adesse tibi.

Deficient ignominia, pudor obruet ipsos,

Insidias uitæ qui posuere meæ.

Per sua collapsi retro malefacta redibunt,
 Turba malum capiti quæ meditata meo est.
 Fiant ut paleæ quas quælibet aura moratur,
 Et Domini miseros angelus exagitet.
 Ipsorum uia sit tenebris obducta profundis,
 Fallat & impressos lubrica facta pedes.
 Ales ab excelsis iuuenis delapsus Olympo,
 His aliquo requiem non sinat esse loco.
 Nam neq; tale aliquid foueam fecere merenti,
 Occultantem animæ retia tensa meæ.
 Turbetur subito per non præuisa tumultu,
 Intereat laqueo captus ab ipse suo.
 Hic animus uero capiet noua gaudia ab ipso,
 Cuius lætifica est plena salute manus.
 Quæ mihi sunt, plenis affectibus intima dicent,
 Summe Deum, similis quis queat esse tibi?
 Qui facis afflictum robusti obtundere uires,
 Atq; hostes inopem uincere posse suos.
 Aduersum testes me producuntur iniqui,
 Qui, quæ non didici dicere facta iuben.
 Pro bonitate mea mihi facta indigna rependunt,
 Aerumnas animæ deliquiumq; meæ.
 Ipsa autem quando sibi fata aduersa ferebant,
 Vestitus sacco summa tegente fui.
 Ipse tuli longis ieiunia cruda diebus,
 Et tacitas fudi nocte dieq; preces.
 Non secus ex illis ac si mihi proximus esset,
 Non secus ac frater forte fuisset eram.
 Sicut mater eram natum quæ luget ademptum,
 Pullaq; in atrato corpore uestis erat.

Per angelos
etiam punit De
us.

Hic narrat pe-
riculum.

Contra.

Sic remunera-
tur piorum ho-
minum merita
mundus.

Claudos uo-
cat, sicut iij.
Reg. cap. xiiij

Redit ad pre-
cationem, in
qua subinde re-
perit innocen-
tiam suam &
aduersariorū
iniustam crude-
litatem.

Contra ego cum premerer, cū sorte grauarer iniqua

Latantes aliquem uix habuere modum.

Conuenere homines claudi studioq; maligni

In me quo timui tempore tale nihil.

Hi mea discerpunt uelut intima uiscera, nec dum

Scuitiæ finem friuola pestis habet.

Assentatores, & turba obnoxia uentri,

Dentibus insident in mea damna suis.

Quam pater ista diu tandem te ferre iuuabit?

Quo me deiectum tempore restitues?

Bripe me tanti de colluione tumultus,

Esuriens auido ne foret ore leo.

Per populos tua facta canam, cœtuq; frequenti

Materiam laudis commemorabo tuæ.

Nulla ferant de me noua gaudia, qui sine causa

Callidi, ut insontem persequerentur, erant.

Néue oculo nutante malum mihi deinde minentur,

Qui causas odij non habuere sui.

Nam nil pacificum, sed friuola uerba loquuntur,

Verba quibus iustos per loca cuncta premant.

In me lata uagis diducunt rictibus ora,

Vab ea dicentes lumina nostra uident.

Aspicis hæc supreme parens, ne desere mæstum,

Ne sileas, ne absis longius inde mihi.

Surge & in auxilium causæ expergiscere nostræ,

Iudicij tu dux optimus huius eris.

In manibus mea uita tuis, tu discute index,

Insticiæ dicar subditus esse tuæ.

Ne mea leticiæ mala sint noua causa malignis,

Et pia ne credant uota peracta sibi.

Néue

Neue putent miserum cœtu oppressisse nefando,
Nec se materiam cladis habere meæ.

Præmia perfidiæ pudor & confusio turbent
Omnes, ex animo quos mala nostra iuuant.

Cunctas illorum obscurent mala nomina laudes,
De me quos nimium gloria falsa leuat.

Perpetua uerò felices laude ferantur,
Iusticiæ faulrix turba comesq; meæ.

Hi Domino laudes per sæcula cuncta loquentur,
Qui famulo pacem iusserit esse suo.

Gratiarũ actio

Nec mea, summe parens, tua nomina, lingua filebit,
Iusticiæ memorans inelyta facta tuæ.

PSALMVS XXXVI.

Dixit iniustus ut delinquat in se-
metipso &c.

ARGVMENTVM.

Consolatur pios contra furorem impi-
orum, ac belle pingit impios quales sint. In
fine etiam orationem adiicit, ut Deus in uer-
bo contra impios & ipsorum insidias ac
technas seruet.

Qua ratione, quibus possis cognoscere signis
Hæreticum, & quisquis dogmata falsa serit,
Tum iustis adhibet solatia, deinde precatur,
Tutus ut à tantis pestibus esse queat.

Vincenti Psalmus David serui Domini.

Sæpe